

De stage van 6 tot 9 april 2005 (Column)

Superdaddy Ivan

De tweede week van de paasvakantie was het weer zo ver: een nieuwe stage van Ivan Impoco in Vlaanderen! Zelf heb ik al acht dergelijke stages bijgewoond, maar toch blijft het telkens interessant om terug te komen. Zo'n stage is in de eerste plaats een confrontatie met jezelf. Je wordt er geconfronteerd met Ivan Impoco, de perfectie. Hoewel die zichzelf nog 'stotteraar' noemt, spreekt hij perfect vloeiend. Tijdens een stage kan je jezelf dan vergelijken met zo iemand en meestal moet je dan nederig vaststellen dat er nog een hele weg te gaan is. Ook op psychologisch vlak is de aanwezigheid van Ivan belangrijk. Die man straalt zoveel motivatie en vechtlust uit dat je dat als (oud-)stagiair probeert over te nemen. Zeker als je even in een dipje zit, kan het soms wonderen doen om zo iemand bezig te zien.

De Vlaamse oud-stagiaires staan meestal ook in voor de vertalingen tijdens zo'n stage. Hoewel Ivan al een aardig mondje Nederlands spreekt, blijft het aangewezen dat iemand vertaalt om de juiste nuances weer te geven. Want hoe je het draait of keert: de Impoco-spreektechniek is geen eenvoudige techniek, zeker niet om uit te leggen aan een nieuwe lichterling stagiaires. Dat Vlaamse oud-stagiaires instaan voor de vertaling, heeft nog een ander voordeel. Je krijgt als oud-stagiair de kans om voor een publiek te spreken, zodat je de Impoco-techniek in de praktijk kan brengen. En als je nog fouten maakt (lees stottert), is Ivan er als de pinken bij om je te corrigeren. 'Iedere fout moet meteen worden rechtgezet', heet zo iets in het Impoco-jargon.

Zo'n stages verlopen vaak volgens hetzelfde patroon. De eerste dag doen de nieuwe stagiaires hun verhaal. En omdat ze hun hart eens kunnen luchten, wordt het probleem van stotteren meteen 'gededramatiseerd'. Op het einde van de stage, overheerst bij de meeste nieuwkomers meestal een gevoel van euforie. Ze zijn euforisch over de vooruitgang, die ze maakten tijdens die vier stagedagen. Maar eigenlijk begint het echte werk pas daarna, want dan moeten ze de techniek in de praktijk brengen en dat gebeurt slechts met vallen en opstaan. Dan komen ook de echte 'winnaarstypes' naar boven, zij die een keer meer rechtstaan dan ze gevallen zijn!

Op dat vlak is de stage van Ivan Impoco vergelijkbaar met het VTM-programma 'Supernanny'. Ook daar probeert Supernanny Wendy Bosmans met een stoomcursus verkeerde gewoontes in de opvoeding om te buigen in een nieuwe manier van denken. De resultaten op korte termijn zijn altijd spectaculair en dat is bij de stage van Ivan Impoco niet

anders. Alleen is het zaak om niet te hervallen na zo'n stoomcursus. Een goede mentaliteit en degelijke nazorg zijn daarom van levensbelang. Daarom stoort het me wanneer kwatongen beweren dat de techniek van Ivan Impoco enkel werkt op korte termijn. Vaak heeft het niets te maken met het wel of niet werken van de spreektechniek, maar wel met het al of niet functioneren van de eigen motivatie. Of waarom zou een techniek die gisteren werkte vandaag plots niet meer werken? Waarom zouden de pedagogische tips van Supernanny Wendy volgend jaar niet meer geldig zijn? Motivatie en een goede begeleiding, daar gaat het om. Zowel bij Supernanny Wendy als bij Superdaddy Ivan!

Philippe